

KLAGANDE

1. A, 197x

Individnummer:

2. B, 198x

Individnummer:

3. C, 200x

Individnummer:

4. D, 201x

Individnummer:

Ombud och offentligt biträde för 1-4: Robert Fuks
E R Juristbyrå

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGADE BESLUT

Migrationsverkets beslut den 25 september 2020, se bilaga 1 (A, B och D) och bilaga 2 (C)

SAKEN

Uppehållstillstånd

MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsdomstolen bifaller överklagandet delvis och beslutar att utvisningsbesluten och återreseförbuden ska upphävas samt att A, B, C och D ska beviljas tidsbegränsade uppehållstillstånd giltiga i tretton månader från dagen för denna dom.

Ersättning enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde beviljas Robert Fuks med 22 868 kr, varav 18 294 kr avser arbete och 4 574 kr mervärdes-skatt. Ersättningen avser även sambandsmålet UM 38278-20.

Det ankommer på Migrationsverket att utfärda bevis om tillstånden och att i övrigt vidta de åtgärder som följer av denna dom.

BAKGRUND

A, B och C ansökte om asyl i Sverige första gången den 29 mars 2011, tillsammans med As och Bs äldste son, E, vars överklagande handläggs i mål nr UM 38278-20. Deras första utvisningsbeslut inhiherades i anledning av Es sjukdom och även under prövningen av dottern Cs första asylansökan och preskriberades sedan den 22 juli 2015. Efter en andra asylansökan beviljades familjen uppehållstillstånd under perioden 2 augusti 2017 – 2 augusti 2018 på grund av föreliggande verkställighetshinder avseende C. Dessa beslut förenades inte med utvisning. När tillståndet löpt ut ansökte familjen om förlängda uppehålls- och arbetstillstånd den 4 juni 2018.

C ansökte om asyl i Sverige första gången den 18 januari 2013. Sedan ett beslut om utvisning vunnit laga kraft har hon vid två tillfällen beviljats tillfälliga uppehållstillstånd på grund av verkställighetshinder i anledning av hennes sjukdomstillstånd, 22 december 2016 – 21 januari 2018 och 6 april 2018 – 9 maj 2019.

Genom nu överklagade beslut har inte längre skäl funnits att bevilja någon av familjemedlemmarna uppehållstillstånd på grund av Cs sjukdomstillstånd och inte heller av annat skäl.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

A, B, C och D (nedan även benämnda familjen) yrkar att de ska beviljas uppehållstillstånd samt flyktstatusförklaring eller statusförklaring som alternativt skyddsbehövande.

Migrationsverket motsätter sig bifall till överklagandet.

VAD PARTERNA ANFÖR

A, B, C och D

Vid ett återvändande till Syrien riskerar de att utsättas för förföljelse eller annan skyddsgrundande behandling. I vart fall är deras situation synnerligen eller särskilt ömmande. De har etablerat sig väl i Sverige, är självförsörjande och talar svenska språket väl. Merparten av deras vistelse i landet har varit legal. Barnen har tillbringat sina uppväxtår här och etablerat livslånga relationer samtidigt som de helt saknar nätverk i hemlandet. C har ett behov av vård, vilket är betydligt vidare än det grundläggande tillsynsbehov som Migrationsverket anser att hon behöver. Det finns därför, med stöd i praxis från Migrationsöverdomstolen, främst avgörandena MIG 2020:24 och MIG 2012:13, skäl att bevilja familjen uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716). Till stöd för sin talan åberopar de skriftligt underlag såsom köpeavtal avseende bostad, anställningsavtal samt inkomstuppgifter, men även ett läkarintyg från Syrien, samt läkarintyg från Sverige avseende Cs rådande sjukdomstillstånd.

Migrationsverket

Migrationsverket hänvisar till de skäl och överväganden som redovisats i det överklagade beslutet.

Vad gäller barnens situation har Migrationsverket fört ett tydligt resonemang till varför det i deras fall inte föreligger särskilt ömmande omständigheter. Migrationsverket vidhåller denna bedömning även med beaktande av MIG 2020:24 och tillägger följande. Först och främst har klagandena inte kunnat redogöra för sin identitet genom att lämna in identitetshandlingar eller på annat konkret vis redogöra för vilka de är och vilket medborgarskap de innehar. Barn ska inte belastas för föräldrarnas agerande men mot

bakgrund av att det inte är möjligt att klargöra identiteten är det inte heller möjligt att beakta familjens bakgrund såsom exempelvis ett befintligt nätverk i medborgarskapslandet. Det är därmed inte möjligt att utröna alla omständigheter för att göra en korrekt proportionalitetsbedömning utifrån principen om barnets bästa. Migrationsverket konstaterar vidare att inte något av barnen är fött i Sverige. Under tiden som klagandena befunnit sig i Sverige har deras ansökningar i huvudsak varit under prövning eller under tid då de inte haft något tillstånd alls. Handläggningstiderna hos Migrationsverket har inte varit orimligt långa och klagandena har därmed haft kunskap om att det inte har en rätt att vistas i Sverige. Anledningen till den långa vistelsetiden har alltså inte berott på omständigheter utanför klagandenas kontroll. Vad gäller C har Migrationsverket bedömt frågan om anpassningen till Sverige i förhållande till hennes hälsotillstånd i det överklagade beslutet. Migrationsverket anser att det i utredningen framgår att C är beroende av sin familj för att upprätthålla en trygghet. Såsom redogörs för i MIG 2020:24 är inte barnets bästa inte den enda avgörande faktorn för att ett uppehållstillstånd ska beviljas. Sammantaget menar Migrationsverket att det vid en proportionalitetsbedömning i barnens fall, inte föreligger sådana exceptionella omständigheter att klagandena bör beviljas uppehållstillstånd i Sverige med hänsyn till barnens bästa.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser i huvudsak och övriga omständigheter framgår av de överklagade besluten, se bilaga 1 och 2.

Uppehållstillstånd på grund av preskription

Av utredningen i målet har framkommit att familjens olika utvisningsbeslut – vilka periodvis inhyllats bl.a. på grund av Cs asylansökan men även upphävts på grund av tillfälliga uppehållstillstånd – vid ett tillfälle är

2012 lämnats över till polismyndigheten för verkställighet och att A vid det tillfället tagits i förvar eftersom familjen inte har haft för avsikt att lämna Sverige frivilligt. Familjen har enligt utredningen inte heller kontaktat georgiska eller armeniska myndigheter. Det får därmed anses utrett att A och B har brustit i sin skyldighet att medverka till verkställigheten av utvisningsbesluten. Vid detta förhållande saknas förutsättningar att bevilja familjen uppehållstillstånd på grund av preskription.

Identitet och hemvist

Det har inte tillförts något nytt avseende familjens identitet. Det finns inte skäl att göra en annan bedömning än Migrationsverket gjort i denna del. Familjemedlemmarna har således inte gjort sina identiteter sannolika.

De omständigheter som familjen genomgående, sedan de kom till Sverige år 2011, har beskrivit avseende familjens hemvist står i och för sig inte i strid mot tillgänglig och relevant landinformation avseende den kurdiska befolkningen i Syrien under den period familjen uppger att de levde där. Samma sak gäller för deras möjligheter att i det skedet skaffa identitetshandlingar. Mot bakgrund av vad som framkommit om familjens hemvist i övrigt, särskilt den språk- och kunskapsanalys som företagits under Migrationsverkets initiala handläggning, anser domstolen dock att det finns skäl att pröva familjens skyddsskäl mot förhållandena i såväl Georgien som Armenien.

Skyddsbehov

Familjen har inte gjort sannolikt att de kommer från Syrien. Mot den bakgrunden och med hänsyn till att familjen inte har gjort gällande att de är i behov av skydd vid ett återvändande till Georgien eller Armenien saknas

förutsättningar att bevilja familjen uppehållstillstånd samt statusförklaring på grund av skyddsskäl. Annat har inte framkommit än att det krävs individuella skäl för att familjen ska betraktas som flyktingar eller skyddsbehövande gentemot dessa länder.

Allmänt om synnerligen och särskilt ömmande omständigheter

Av 5 kap. 6 § utlänningslagen följer att om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får uppehållstillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation finns sådana synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen ska utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet särskilt beaktas.

Genom nu gällande lydelse (SFS 2021:765) av 5 kap. 6 § andra stycket kan även en vuxen person med en särskild anknytning till Sverige beviljas uppehållstillstånd på grund av särskilt ömmande omständigheter. Av relevanta förarbeten framgår att för att en sådan anknytning ska anses föreligga krävs i normalfallet en längre tids vistelse med tidsbegränsat uppehållstillstånd i landet. Vikt bör kunna läggas vid om utlänningen vistats i Sverige som underårig och därmed varit här under sina formativa år (jfr MIG 2020:24). Det är endast särskild anknytning som skapats under tiden med uppehållstillstånd som ska beaktas. Det innebär att illegal vistelsetid inte kan ligga till grund för en särskild anknytning. Utöver den särskilda anknytningen krävs också att omständigheterna i det enskilda fallet är särskilt ömmande. Det är fortsatt en samlad bedömning av omständigheterna som ska göras, där utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situationen i hemlandet särskilt ska beaktas. En omständighet som legat till grund för bedömningen att utlänningen har en särskild anknytning till Sverige kan även beaktas vid bedömningen av utlänningens anpassning till Sverige.¹

¹ Prop. 2020/21:191 s. 167 f.

I fall som rör ett barn ska enligt 1 kap. 10 § utlänningslagen särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver. Med barnets bästa menas bl.a. att domstolen ska ta hänsyn till barnets egna ståndpunkter och åsikter. Vidare ska domstolen beakta barnets möjligheter till vård, skydd och säkerhet och barnets framtida utveckling. Barnrättsperspektivet kan dock inte ges en så långtgående innebörd att det i princip blir till ett eget kriterium för uppehållstillstånd att vara barn.² Sedan den 1 januari 2020 gäller Barnkonventionen artiklarna 1–42 som svensk lag (1 § [2018:1197] om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter). Principen om barnets bästa ska fungera som en metod i varje beslut som rör barn. I förarbetena (jfr även Barnrättskommittén allmänna kommentar nr. 14³) har ett antal faktorer lyfts fram som bör beaktas vid bedömningen av vad som är ett barns bästa.⁴ Dessa är bl.a. barnets åsikter, barnets identitet, bevarandet av familjemiljön och upprätthållandet av relationer. Barnets ålder och mognad bör även vägleda när och hur olika hänsyn ska vägas mot varandra. Begreppet barnets bästa syftar till att säkerställa både fullt och faktiskt åtnjutande av alla de rättigheter som erkänns i barnkonventionen (jfr MIG 2018:20). Barnkonventionen ställer krav på att en avvägning mellan motstående intressen görs.

I bedömningen ska även rätten till privatliv enligt artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) beaktas.⁵ Det kan inte ställas upp någon exakt gräns för hur lång tid en utlänning ska ha vistats i Sverige för att anses ha uppnått en tillståndsgrundande anknytning eller anpassning till svenska förhållanden (se t.ex. MIG 2014:9). Utgångspunkten är att vistelsen

² Prop. 1996/97:25 s. 247 och prop. 2004/05:170 s. 194.

³ General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), CRC/C/GC/14, 29 May 2013.

⁴ Prop. 2017/18:186.

⁵ Prop. 2004/05:170 s. 280 f. och MIG 2012:13.

som avses ska vara laglig. I vissa fall av anpassning kan det dock bli nödvändigt att ta hänsyn också till tid då sökanden hållit sig undan myndigheterna. I synnerhet i fråga om barn som inte kan påverka vistelsetiden på ett avgörande sätt.

Migrationsöverdomstolen har i avgörandet MIG 2020:24 funnit att det för ett 14-årigt barn, fött och uppvuxet i Sverige och med mycket stark anknytning hit, förelåg särskilt ömmande omständigheter och att en utvisning av skulle stå i strid med Barnkonventionen. Barnets vistelse i Sverige hade till största del varit illegal. I detta avgörande tog Migrationsöverdomstolen inledningsvis ställning till vad som kunde anses utgöra det bästa för barnet ifråga. Domstolen beaktade att hon vad född i Sverige, talade flytande svenska, hade vänner och skolgång här och tillbringat sina formativa år i Sverige. Hon saknade nätverk i ett hemland. Vidare beaktades att hon visserligen inte befunnits ha skyddsbehov gentemot hemlandet men där hennes egen bild av detsamma ansågs påverkad av att föräldrarna valt att lämna detta på grund av omständigheter som de själva ansåg medföra att de riskerade förföljelse. Hennes liv i Sverige hade vidare påverkats av en utdragen asylprocess och hon uttryckte själv en önskan om att leva i Sverige. De kontakter hon etablerat i Sverige skulle vid en utvisning i allt väsentligt upphöra vilket påverkade hennes privatliv, även om familjelivet skulle kunna fortgå i hemlandet. Det ansågs finnas stora fördelar för henne att stanna i Sverige jämfört med att återvända till hemlandet och sammantaget ansågs det vara till hennes bästa att stanna i Sverige. Migrationsöverdomstolen fann vid en sammantagen bedömning av de exceptionella omständigheterna i barnets fall, och med särskild hänsyn tagen till hennes mycket starka anknytning till Sverige, att barnets bästa vägde tyngre än de motstående intressen som gjorts gällande. En utvisning av barnet till hemlandet ansågs därmed inte proportionerlig. Migrationsöverdomstolen beaktade i proportionalitetsbedömningen att barnet inte haft samma möjlighet som en vuxen att påverka föräldrarnas val att inte följa de avlägsnandebeslut som

fattats. Barnet hade dessutom under de senaste fyra åren haft rätt att vistas i Sverige eftersom barnets asylansökan varit föremål för prövning, vilket utgjort en avsevärd tid med hänsyn till hennes ålder.

Migrationsdomstolens bedömning

Av utredningen framgår att A, B och D har visats i Sverige sedan 2011, C sedan 2012, och att vistelsetiden under kortare perioder varit illegal. För As, Bs och Ds vidkommande ska en legal vistelsetid om sju år vägas mot en illegal vistelsetid om tre år. För Cs del ska vägas en legal vistelsetid överstigande sju år mot 1,5 år illegal vistelse. Under den del av vistelsen som varit illegal har familjen konsekvent anfört verkställighets hinder, bl.a. på grund av Cs sjukdomstillstånd, vilket också medfört att de beviljats uppehållstillstånd.

Migrationsdomstolen konstaterar att det står klart att C och Ds vistelse i Sverige till viss del har varit illegal eller under prövning samt att de tillsammans med sina föräldrar har stannat kvar i Sverige i strid med tidigare utvisningsbeslut. Det måste enligt domstolen ha varit uppenbart för barnens föräldrar att familjens vistelse i Sverige därmed var ytterst osäker.

D

Migrationsdomstolen konstaterar att Ds situation i flera hänseenden är lik den som förelåg i MIG 2020:24. D hade inte ens fyllt ett år när han tillsammans med sina föräldrar och äldre bror kom till Sverige och han har vistats i landet i över 10 år. Det har inte framkommit annat än att han sedan han kom till Sverige inte har varit i vare sig Georgien eller Armenien. Den vistelsetid han haft i ett annat land innan han kom till

Sverige kan inte rimligen ha gjort något avgörande avtryck för honom. Han talar flytande svenska samt har en anknytning till Sverige genom skolgång och vänner. D har därmed befunnit sig i Sverige under delar av sina formativa år. När det gäller Ds anknytning till Georgien eller Armenien måste denna anses som obefintlig. Såvitt framgår av utredningen är hans språkkunskaper i kurmanji bristfälliga. Vid en utvisning till Georgien eller Armenien får det antas att han reser tillsammans med sina föräldrar och syskon. Sett till hans individuella situation bör han ha således ha förutsättningar att anpassa sig till de nya förhållandena där. Det är oklart vilken hans egentliga uppfattning om Georgien och Armenien är, men den kan antas vara påverkad av att hans föräldrar lämnat ett tidigare hemland och vid upprepade tillfällen ansökt om asyl i Sverige. Han har själv gett tydligt uttryck för att inte vilja lämna Sverige och upplever en utvisning till Georgien eller Armenien som negativ. Det kan konstateras att D befinner sig i en identitetsskapande ålder med sociala relationer utanför den egna familjen, relationer som vid en utvisning i allt väsentligt kommer att upphöra.

Omständigheterna är sammantaget sådana att det finns stora fördelar för D att få stanna i Sverige jämfört med att resa till Georgien eller Armenien. Genom sin i sammanhanget mycket långa vistelsetid i Sverige anser domstolen att han fått en sådan stark anpassning till landet att det i hans fall föreligger sådana särskilt ömmande omständigheter som avses i 5 kap. 6 § andra stycket utlänningslagen.

För att beviljas uppehållstillstånd på denna grund ska som utgångspunkt identiteten ha styrkts eller i vart fall gjorts sannolik. Om så inte är fallet kan förhållanden som medför att en utvisning skulle strida mot Sveriges internationella åtaganden medföra att uppehållstillstånd ändå ska beviljas. Vad gäller situationen för D, står det enligt migrationsdomstolen klart att han har ett skyddsvärt privatliv i Sverige enligt artikel 8 Europakonventionen. Detta innebär att det ska göras en proportionalitetsbedömning där

Ds intressen vägs mot statens intresse av reglerad invandring. Det kan konstateras att D under sin vistelse i Sverige till övervägande del vistats legalt i landet, antingen genom uppehållstillstånd eller i samband med att familjens ansökningar om uppehållstillstånd handlagts. Hans bästa får sammantaget anses väga tyngre än statens intresse av reglerad invandring. En utvisning av honom till Georgien eller Armenien kan därmed inte anses proportionerlig. Migrationsdomstolen finner således att det föreligger förutsättningar för att bevilja D ett uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § andra stycket utlänningslagen.

A och B

Migrationsdomstolen anser att de omständigheter som har åberopats varken enskilt eller sammantaget är sådana att dessa i sig är tillräckliga för att A och B kan beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter eller särskilt ömmande omständigheter enligt 5 kap. 6 § andra stycket utlänningslagen.

Eftersom deras son, D, ska beviljas uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § andra stycket utlänningslagen ska dock även A och B i enlighet med förarbetsuttalanden och praxis, i enlighet med principen om familjens enhet, beviljas uppehållstillstånd.⁶

C

Migrationsdomstolen konstaterar inledningsvis att den bedömning som domstolen gjort avseende uppehållstillstånd för Cs bror, D, medför att hon liksom föräldrarna med stöd av principen om familjens enhet redan på den grunden ska beviljas uppehållstillstånd.

⁶ Prop. 2013/14:216 s. 21, MIG 2013:6.

Med stöd av uppgifter och läkarintyg i målet har vidare framkommit att C alltjämt lider av samma sjukdomstillstånd som inneburit att hon vid två tidigare tillfällen beviljats tidsbegränsade uppehållstillstånd på grund av verkställighetshinder. Att C, till skillnad från bröderna, inte har kunnat upprätta ett privatliv i Sverige får tillskrivas hennes hälsotillstånd. Även med beaktande av möjligheten att få adekvat vård i något av de länder som C ska utvisas till anser migrationsdomstolen att den i sammanhanget långa vistelsetiden i Sverige, som till stor del har varit legal, sammantagen med hennes hälsotillstånd och den stora utsatthet som detta medför vid utvisning till ett land, som hon i vart fall inte vistats i under de senaste tio åren, innebär att det även för hennes del föreligger sådana särskilt ömmande omständigheter som medför att hon kan beviljas uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § andra stycket utlänningslagen.

Det har inte kommit fram skäl att vägra någon i familjen uppehållstillstånd. Familjen ska således beviljas uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen. För samtliga familjemedlemmar ska uppehållstillstånden vara tidsbegränsade och gälla i tretton månader.

Vid denna utgång ska även respektive beslut att utvisa klagandena samt om återreseförbud upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (FR-04)

Anna Flyme Ahlstrand
rådman

I avgörandet har även nämndemännen Doris Möller, Helena Grahn (skiljaktig mening) och Urban Lennartsson deltagit.

Carin Laurin har föredragit målet.

Helena Grahns skiljaktiga mening

Jag anser att det för Ds och Cs del inte föreligger särskilt ömmande omständigheter. De ska därför inte beviljas uppehållstillstånd. Detta medför i sin tur att inte heller A och B ska beviljas uppehållstillstånd och att familjens beslut om utvisning och återreseförbud inte ska upphävas. Jag vill därför avslå överklagandet. Överröstad i dessa delar är jag i övrigt ense med majoriteten.

Asylprövningsenhet 2 Malmö
Charlotta Zander

Beslut
2020-09-25

Beteckning
11790266

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I MALMÖ

INKOM: 2020-11-10
MÅLNR: UM 38264-20
AKTBIL: 9

Sökande

Dossiernr, efternamn, förnamn, födelsedatum, kön, medborgarskap

, 197x, man, Okänt
, B , 198x, kvinna, Okänt
, D, 201x, man, Okänt

Offentligt biträde: Fuks, Robert, Er Juristbyrå, Fridhemsvägen 2, 21774 Malmö

Beslut

Migrationsverket beslutar att

- avslå ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd
- avslå ansökan om flyktingstatusförklaring
- avslå ansökan om alternativ skyddsstatusförklaring
- utvisa de sökande ur landet med stöd i bestämmelserna i 8 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716)
- utvisningen ska ske genom att de sökande reser till Armenien eller Georgien. Om de sökande kan visa att något annat land kan ta emot dem, får de i stället resa dit
- förbjuda de sökande att återvända till Sverige under fyra år, med stöd av 8 kap. 23 § utlänningslagen. (Återreseförbudet börjar gälla när de har lämnat medlemsstaternas territorium).

Information

Migrationsverket kommer att fatta ett separat beslut avseende ersättningen till offentliga biträdet Robert Fuks.

Migrationsverket

Asylprövningsenhet 2 Malmö

Besöksadress Agnesfridsvägen 111 Postadress Box 3147 SE-20022 Malmö

Telefon 0771-235 235 Telefax 0104855707

E-post via: www.migrationsverket.se/e-post Hemsida www.migrationsverket.se Organisationsnr 202100-2163

Dokumentid: 91509955

Beteckning
11790266

Terése Nilsson
Beslutsfattare

Charlotta Zander
Föredragande

Underskrivet original förvaras hos Migrationsverket.

Kopia till
Robert Fuks
Mottagningsenhet 1 Malmö
Noa, U-Boken

Bakgrund och tidigare ansökningar

A, B och D sökte asyl i Sverige första gången den 29 mars 2011 tillsammans med E, som är A och Bs son och nu är vuxen. Familjen åberopade att de hade sin hemvist i Syrien. Migrationsverket beslutade den 22 juli 2011 att avslå A, B, D och Es ansökan samt utvisa dem till Armenien och Georgien. Familjen överklagade beslutet till migrationsdomstolen, som dock avslog överklagandena i dom den 1 december 2011. Beslutet överklagades till Migrationsöverdomstolen, som dock inte beviljade prövningstillstånd. Utvisningsbeslutet vann därför laga kraft den 12 januari 2012.

A, B, D och E begärde därefter den 24 februari 2012 att Migrationsverket skulle avbryta verkställigheten av deras utvisningsbeslut på grund av att E drabbats av livshotande uppgivenhetsyndrom och var i behov av att bland annat hjälp med sonmatning. Migrationsverket beslutade den 26 juni 2012 att inte bevilja uppehållstillstånd med stöd av 12 kap. 18 § utlänningslagen (2005:716) och att verkställigheten av utvisningsbeslutet skulle återupptas.

Migrationsverket beslutade härefter att överlämna ärendet om verkställighet till Polismyndigheten, då utvisningen inte bedömdes kunna genomföras utan tvång.

A, B, D och C begärde därefter den 11 december 2012 återigen att Migrationsverket skulle inhibera utvisningsbeslutet och bevilja ny prövning av deras ärende med hänvisning i huvudsak till Es hälsotillstånd. Migrationsverket beslutade den 22 maj 2013 att inte bevilja ny prövning, eller uppehållstillstånd enligt 12 kap 18 § utlänningslagen, men beslutade att inhibera utvisningsbeslutet med hänvisning till att A och Bs dotter C sökt asyl den 18 januari 2013.

Migrationsverket beslutade därefter den 24 januari 2014 att utvisa C . Beslutet överklagades till migrationsdomstolen och Migrationsöverdomstolen, som dock båda avslog hennes överklagan. C begärde härefter att Migrationsverket skulle avbryta verkställighet av hennes utvisningsbeslut på grund av att hon bl.a. hade ett tillstånd som gränsade till apatiskt tillstånd och att det fanns en risk att hon skulle utveckla uppgivenhetssyndrom. Migrationsverket beslutade dock den 9 december 2015 att inte bevilja uppehållstillstånd enligt 12 kap 18 § utlänningslagen eller avbryta verkställigheten.

C begärde återigen den 12 juli 2016 att Migrationsverket skulle avbryta verkställighet av hennes utvisningsbeslut på grund av att hon drabbats av uppgivenhetssyndrom. Migrationsverket beslutade den 22 december 2016 att bevilja henne ett tretton månader långt uppehållstillstånd

med stöd av 12 kap 18 § utlänningslagen jämte 15 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (tillfälliga lagen).

A, B, D och Es utvisningsbeslut preskriberades därefter och de ansökte om asyl på nytt den 19 januari 2016. Migrationsverket avslog därefter den 2 augusti 2017 A, B, D och Es ansökan om statusförklaring och beslutade att utvisa dem. Migrationsverket beslutade dock samtidigt att bevilja dem uppehållstillstånd på grund av att det förelåg verkställighetshinder med hänsyn till Cs hälsotillstånd. A, B, D och E överklagade beslutet till Migrationsdomstolen.

I samband med att Cs uppehållstillstånd löpte ut begärde hon återigen att verkställighet skulle avbrytas och hennes uppehållstillstånd förlängas. Migrationsverket beviljade henne den 6 april 2018 ytterligare ett tretton månader långt tillstånd med stöd av 12 kap 18 § utlänningslagen jämte 15 § tillfälliga lagen.

Cs utvisningsbeslut preskriberades därefter den 17 december 2018. C ansökte om asyl på nytt den 3 april 2019. Hennes tillstånd var giltigt till den 5 maj 2019.

A, B, D och E ansökte om förlängning av deras tidsbegränsade uppehållstillstånd den 4 juni 2018. Migrationsdomstolen beslutade den 10 januari 2019 att avslå A, B, D och Es ansökningar om statusförklaring, men upphävde deras beslut om utvisning med hänvisning till att Cs utvisningsbeslut nu var preskriberat.

Aktuell ansökan

A, B, D har nu ansökt om förlängning av sina tidsbegränsade uppehållstillstånd. Cs tidigare utvisningsbeslut har preskriberats och Migrationsverket prövar därför hennes ärende på nytt i ett separat beslut. E är numera en vuxen individ och Migrationsverket fattar därför ett separat beslut även i hans ärende.

A, B och D (familjen) har anfört att de behöver skydd i Sverige. Eftersom Migrationsdomstolen upphävt deras tidigare utvisningsbeslut prövar Migrationsverket därför deras rätt till uppehållstillstånd som flyktingar eller alternativt skyddsbehövande. Vidare prövar vi rätten till uppehållstillstånd på grund av försörjning eftersom A eller B angett att de arbetar i Sverige. Vi prövar även om det finns synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter som medför att det skulle strida mot Sveriges internationella åtaganden att neka dem uppehållstillstånd.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Det här beslutet grundas på bestämmelserna i utlänningslagen (2005:716) och lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. De paragrafer som är relevanta finns i en bilaga till det här beslutet.

Bestämmelser om internationellt skydd finns även i internationell rätt och i EU-rättslig reglering. Mer information om bestämmelserna finns på Migrationsverkets webbplats, www.migrationsverket.se.

När Migrationsverket fattar beslut om uppehållstillstånd i ärenden som rör barn ska vi ta hänsyn till barnets bästa och till de konsekvenser som beslutet kan få för bland annat barnets hälsa och utveckling. Det innebär att vi på ett systematiskt sätt ska ta fram och beskriva relevanta fakta och analysera konsekvenserna för barnet. Bestämmelsen om barnets bästa finns i 1 kap. 10 § utlänningslagen. Artiklarna i FN:s konvention om barnets rättigheter (Barnkonventionen) och artikel 8 i Europakonventionen ligger också till grund för bedömningen.

Bevisning i ärendet

Bevisning i ärendet är framför allt de sökandes berättelse. Handlingar, även i digital form, och information om de sökandes hemland är andra exempel på bevisning.

Till stöd för familjens ansökan har familjen sammanfattningsvis berättat följande:

Familjen kommer från provinsen Al Hasaka i Syrien. De är statslösa kurder och yezidier. De saknar därför identitetshandlingar.

A har uppgett att det inte finns någon hotbild mot honom eller familjen i Armenien eller Georgien och att de gärna åker dit om något av länderna tar emot familjen, men att de inte accepteras där. Om han skulle tvingas åka till Syrien skulle han riskera att skadas på grund av att han är yezidier. Han är även rädd att personerna som dödade hans far skulle döda även honom om han skulle återvända till Syrien.

B har uppgett att det finns risk att samma människor i Syrien som förnedrade henne och dödade hennes svärfar även kommer att döda hennes make och återigen orsaka problem för henne.

D, x år gammal, har uppgett att han vill stanna i Sverige, att det råder krig i Syrien och att han inte varit i varken Armenien eller Georgien. B har tillagt att det finns en risk att även D skadas av personerna som dödade hennes svärfar om de skulle resa till Syrien. B uppger att hon inte vet vad som skulle hända honom om familjen reste till Armenien eller Georgien.

Via familjens offentliga biträde har familjen anfört att deras behov av skydd ska prövas i förhållande till Syrien och att tidigare anfört hotbild alltså kvarstår. Vidare föreligger ett bestående verkställighetshinder för familjen på grund av Cs hälsotillstånd.

Till stöd för sin nu aktuella ansökan har familjen lämnat in följande:

- kopior av blankett 202011 (Uppgifter om försörjning) avseende A , inkomna 14 januari respektive 6 februari 2020
- kopior av yttrande från Hotell- och restaurangfacket avseende A , inkomna 14 januari respektive 6 februari 2020
- hyresavi för månad januari 2020, inkommen 14 januari 2020
- utdrag från Skatteverket om inkomstuppgifter 2019 för A och B, inkomna 14 januari 2020
- kopior av ansökan medlemskap bostadsrättsförening för A, beslut om medlemskap samt överlåtelse bostadsrätt, inkomna 14 januari 2020
- försäkringsbrev hemförsäkring, inkommen 14 januari 2020
- resultat- och balansrapporter, skattekontoutdrag och bankkontoutdrag för xxxxxxxxxxxxxxxx, inkomna 14 januari
- personbevis för A från Skatteverket, inkommet 14 januari 2020
- utdrag ur beskattningsregister avseende A, inkommet 14 januari 2020
- kontrolluppgifter från Skatteverket, för A avseende åren 2017 - 2018, inkomna 14 januari 2020
- inkomstdeklaration för året 2018, avseende B, inkommen 14 januari 2020.

Följande landinformation har legat till grund för det här beslutet:

- International Organization for Migration. IOM, Tyskland. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge. BAMF, Georgia - Country Fact Sheet 2016, 2016-01-01, Lifos dokumentnummer 38874, s. 1-2, 4-5.
- Tyskland. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge. BAMF, Armenien - Country Fact Sheet 2017, 2017-08-22, Lifos dokumentnummer 40917, s. 1-8.

Migrationsverkets bedömning

Bedömning av identitetsuppgifter

För att de sökande ska kunna få uppehållstillstånd i Sverige behöver Migrationsverket veta vilka de är och var de kommer ifrån. Det betyder att de är skyldiga att göra sin respektive identitet sannolik genom att lämna in identitetshandlingar eller genom att lämna tillförlitliga och trovärdiga uppgifter.

Migrationsverket har i beslut den 22 juli 2011 bedömt att A, B och D inte gjort sin respektive identitet sannolik eller gjort sannolikt att de har haft sin hemvist i Al Hasakah i Syrien.

Migrationsverket har låtit genomföra en språkanalys som indikerat att A och B med mycket hög säkerhet inte haft sin hemvist i Syrien, utan att deras språkliga bakgrund bedöms vara i Armenien eller Georgien. Migrationsverket har därför prövat deras behov av skydd mot dessa länder. Migrationsdomstolen har delat Migrationsverkets bedömning. Migrationsverket har på nytt bedömt frågan i sitt beslut den 2 augusti 2017 och även då kommit fram till att A, B och D inte har gjort sin respektive identitet eller hemvist sannolikt och att de ska prövas mot Armenien och Georgien. Migrationsdomstolen delade Migrationsverkets bedömning även vid detta tillfälle.

A, B och D har i nu aktuellt ärende vidhållit att de är syriska medborgare och inte har någon anknytning till varken Armenien eller Georgien. A har gett in ett personbevis från Skatteverket, vilket visar vilka uppgifter som är registrerade i folkbokföringen. Han har även fått frågor om familjens uppgivna hemvist i Al Hasakah. Det har inte inkommit några identitetshandlingar gällande någon av familjemedlemmarna.

Migrationsverket bedömer att det inte har framkommit något skäl att frånga de bedömningar som gjorts tidigare. Migrationsverket anser således att varken A, B eller D har gjort sin respektive identitet eller hemvist sannolik. Deras behov av skydd ska därför prövas mot Armenien och Georgien.

Bedömning av rätten till skydd

Migrationsverket prövar om de sökande riskerar övergrepp i Armenien eller Georgien som ger dem rätt till skydd som flyktingar eller alternativt skyddsbehövande. Vid prövningen utgår vi från de sökandes uppgifter och från övrig bevisning. Eftersom de sökande inte har gjort sannolikt att de är medborgare i Syrien kommer Migrationsverket inte pröva vad de sökande har åberopat om förhållandena i Syrien.

Bedömning av rätten till skydd som flyktingar

Bestämmelserna om vem som är flykting eller alternativt skyddsbehövande finns i 4 kap. 1-2 §§ utlänningslagen.

Familjen har uppgett att de är kurder och yezidier. Det har inte framkommit några omständigheter som talar för att familjen skulle vara utsatta för förföljelse på grund av detta vid ett återvändande till Armenien eller Georgien. Det har inte heller framkommit något som tyder på att familjen skulle vara utsatt för förföljelse på någon annan grund. Det har inte heller framkommit att de riskerar att allvarligt skadas på grund av dödsstraff, kroppsstraff, tortyr eller annan förnedrande behandling eller bestraffning vid ett återvändande till Armenien eller Georgien.

A, B eller D är därför inte flyktingar eller alternativt skyddsbehövande och kan inte få uppehållstillstånd på den

grunden. De kan inte heller få flyktingstatusförklaring eller alternativ skyddsstatusförklaring.

Bedömning av rätt till uppehållstillstånd på grund av försörjning

A och B har angett att de ansöker om uppehållstillstånd på grund av att de kan försörja sig själva genom arbete.

Bestämmelsen som reglerar möjligheten till uppehållstillstånd på grund av försörjning återfinns i 17 § tillfälliga lagen. Av andra stycket framgår att bestämmelsen gäller de utlänningar som har haft ett uppehållstillstånd som har tidsbegränsats enligt 5, 12, 15, 16 a eller 16 b § tillfälliga lagen, samt de utlänningar som har haft ett uppehållstillstånd enligt 16 c – 16 i §§ tillfälliga lagen.

A och B har haft ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats med stöd av 5 kap. 11 § utlänningslagen. Deras uppehållstillstånd har således inte beviljats eller tidsbegränsats med stöd av någon av de i 17 § andra stycket tillfälliga lagen uppräknade paragraferna. De kan därför inte beviljas uppehållstillstånd på grund av försörjning.

Bedömning av synnerligen respektive särskilt ömmande omständigheter och om det skulle strida mot Sveriges internationella åtaganden att neka familjen uppehållstillstånd

Eftersom de sökande inte är flyktingar eller alternativt skyddsbehövande tar vi ställning till om de kan få uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter. För barn räcker det att omständigheterna är särskilt ömmande. Det är en sammantagen bedömning av familjens personliga omständigheter, särskilt hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situationen i hemlandet, som avgör om det finns synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter. För att familjen ska kunna beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter krävs även att det strider mot ett svenskt konventionsåtagande att utvisa dem. Bestämmelserna finns i 5 kap. 6 § utlänningslagen och i 11 § lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige.

Bedömning av A och Bs situation

Det har inte framkommit att A och B för närvarande lider av några allvarliga eller livshotande hälsoproblem. Det har inte heller framkommit att situationen för dem i Armenien eller Georgien skulle vara sådan att det föreligger synnerligen ömmande omständigheter.

A och B har vistats i Sverige i mer än nio år. Via sitt biträde har A och B angett att de talar och skriver svenska flytande och att de kan försörja sig. A har vid sin utredning den 4 december 2019 uppgett att han veckan efter utredning skulle få en fast anställning. Skriftligen har han däremot angett att han har en tillsvidare anställning som xxxx sedan 11 december 2018. Det har

inte inkommit något anställningsavtal till stöd för hans uppgifter. Han har även lämnat in uppgifter som visar att han har köpt en bostad i Sverige. B har uppgett att hon arbetar som assistent till sin dotter C, men att anställningen inte är en tillsvidareanställning. Hon har uppgett att familjen talar kurmanji.

Migrationsverket konstaterar att utrymmet för att bevilja vuxna individer uppehållstillstånd enligt bestämmelsen om synnerligen ömmande omständigheter är mycket litet, jfr MIG 2014:9. A och B har under stora delar av sin vistelse i Sverige befunnit sig i landet utan uppehållstillstånd och det har inte framkommit att de har gjort några ansträngningar för att verkställa sina utvisningsbeslut eller klargöra sin respektive identitet. A har den 14 mars 2019 dömts för försök till misshandel i Sverige. Staten stod kostnaden för försvaret med hänsyn till hans ekonomiska förhållanden och det har angetts att behov av tolk förelåg. Även Migrationsverkets muntliga utredning har genomförts med hjälp av tolk. Migrationsverket bedömer därför att det inte finns stöd för As uppgifter att han är självförsörjande och talar svenska flytande.

Verket bedömer att A och B genom sin vistelse i Sverige har etablerat ett visst privatliv i landet, men att det mot bakgrund av ovanstående inte är oproportionerligt att neka dem uppehållstillstånd. Migrationsverket bedömer sammantaget att omständigheterna varken för A och B är synnerligen ömmande.

Bedömning av Ds situation

Vad gäller D så har det inte framkommit att han har några särskilda hälsoproblem. D har vid sin utredning som genomfördes på svenska uppgett att familjen pratar kurmanji och svenska hemma. Han går i xx klass i skolan och har många kompisar här i Sverige. Han vill stanna i Sverige. Migrationsverket bedömer att D har levt större delen av sitt liv i Sverige. Han är dock i en sådan ålder att han relativt nyligen börjat skolan och hans anknytning är framförallt till sin familj. Under den tid han har bott i landet har hans ärende antingen varit under prövning eller så har han haft ett utvisningsbeslut, vilket dock i perioder varit förenat med ett uppehållstillstånd. Även om D inte själv kan lastas för att hans föräldrar inte medverkat till att verkställa hans utvisningsbeslut, så måste det förhållandet att han under större delen av sin tid i Sverige saknat uppehållstillstånd beaktas, jfr. MIG 2015:4. Migrationsverket bedömer att D i viss mån har utvecklat ett privatliv i Sverige, men att det mot bakgrund av att hans anknytning främst är till sin familj och att han under stor delen av sin vistelse här haft beslut om utvisning inte är oproportionerligt att utvisa honom till Armenien och Georgien tillsammans med hans föräldrar.

Vad gäller situationen för D i hemlandet, konstaterar verket att D enligt egen uppgift talar kurmanji, vilket även talas i Armenien och Georgien. Med hänsyn till hans ringa ålder finns det inte

anledning att tro att han skulle ha svårigheter att anpassa sig i Armenien eller Georgien. Det kan i allmänhet inte heller anses allvarligt skada ett barn i dess psykosociala utveckling att följa med sina föräldrar till ett annat land. Vidare framgår av landinformation att det finns hälsovård, sociala skyddsnät och skolgång i både Armenien och Georgien jfr, Lifos 38874 och 40917. Det har i övrigt inte framkommit något som tyder på att Ds situation vid ett återvändande till Armenien eller Georgien tillsammans med sin familj skulle var sådan att det föreligger särskilt ömmande omständigheter. Migrationsverket bedömer därför sammantaget att omständigheterna i hans ärende inte är särskilt ömmande på grund av hälsa, anpassning till Sverige eller situationen i hemlandet. Migrationsverket bedömer att det även är i enlighet med Ds bästa att återvända tillsammans med sina föräldrar.

Sammanfattning av bedömningen

Migrationsverket har bedömt att omständigheterna i A, B och Ds ärende inte är synnerligen respektive särskilt ömmande på grund av hälsoskäl, anpassning till Sverige eller situationen i hemlandet. Migrationsverket har i Cs beslut bedömt att hennes hälsotillstånd inte utgör hinder att verkställa ett utvisningsbeslut. Migrationsverket bedömer att inte heller omständigheterna sammantagna utgör särskilt ömmande respektive synnerligen ömmande omständigheter. Eftersom det inte föreligger särskilt respektive synnerligen ömmande omständigheter bedömer Migrationsverket att det inte heller skulle strida mot ett svensk konventionsåtagande att utvisa familjen.

Utvisning

Migrationsverket har prövat familjens ansökan och kommit fram till att de sökande inte har rätt till uppehållstillstånd i Sverige. Eftersom de inte har rätt till uppehållstillstånd beslutar Migrationsverket att utvisa dem.

Bestämmelserna om utvisning finns i 8 kap. 6 § utlänningslagen.

Återvändande

Beslutet om utvisning ska verkställas genom att de sökande reser till det land som vi anger. Det framgår av 8 kap. 20 § utlänningslagen. A, B och D ska återvända till sitt hemland Armenien eller Georgien, eller till något annat land om de kan visa att det landet tar emot dem.

Tidsfrist för att frivilligt lämna Sverige

Den som får ett beslut om avvisning eller utvisning får ingen tidsfrist för frivillig avresa om det, bland annat, finns risk för att personen avviker. Bestämmelserna om tidsfrist finns i 8 kap. 21 § utlänningslagen. Vilka omständigheter som Migrationsverket ska beaktas vid bedömningen om det finns en avvikanaderisk framgår av 1 kap. 15 § utlänningslagen.

Migrationsverket och Migrationsdomstolen har flera gånger bedömt att

familjen har lämnat felaktiga uppgifter om sin identitet. Migrationsverket bedömer att familjen inte har medverkat till att klarlägga sin identitet och därigenom försvårat prövningen av deras ansökan om uppehållstillstånd. Migrationsverket bedömer att det står klart att de medvetet har lämnat oriktiga uppgifter och undanhållit väsentlig information om sin hemvist. Familjen har vidare vistats i landet illegalt.

A har vidare tagits i förvar av Polismyndigheten och det har i sambanden med det antecknats att han vägrar att medverka till verkställighet. Det har vidare antecknats att han vid de samtal man haft med honom uttryckt att det är Migrationsverket och Polismyndighetens sak att köra iväg honom och hans familj. Migrationsverket bedömer därför att A även uttryckt att han och hans familj inte har för avsikt att lämna landet frivilligt. Slutligen har A dömts för ett brott i Sverige som kan leda till fängelse.

Migrationsverket bedömer, utifrån ovan, att det finns en risk att familjen avviker. Familjen får därför inte någon tidsfrist för att frivilligt lämna landet.

Förbud mot att återvända till Sverige

Den som inte får någon tidsfrist för att frivilligt lämna landet förbjuds att återvända till Sverige under en viss tid, om det inte finns särskilda skäl. Bestämmelserna om återreseförbud finns i 8 kap. 23 § utlänningslagen.

Det har inte framkommit att familjen har några särskilda skäl som talar emot att ett återreseförbud ska meddelas. De får därför förbud mot att återvända till Sverige utan tillstånd från Migrationsverket. Migrationsverket bedömer att återreseförbudets längd ska bestämmas till fyra år, med hänsyn till vad som angetts ovan.

Återreseförbudet medför också att familjen registreras på en spärrlista i Schengens informationssystem (SIS) och inte heller får resa in i andra Schengenstater så länge förbudet gäller.

Det här beslutet går att överklaga

A, B och D har rätt att överklaga det här beslutet. Hur man överklagar framgår av sista sidan i beslutet.

Bilaga

- Utdrag ur utlänningslagen (2005:716)
- Utdrag ur lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige

Att överklaga beslutet

Du kan överklaga beslutet på egen hand, med hjälp av ditt offentliga biträde eller någon annan. Överklagandet ska vara skriftligt och skickas till Migrationsverket. Det måste ha kommit in till Migrationsverket inom tre veckor från den dag då du fick ta del av beslutet.

Så här gör du

- Skriv vilket beslut du överklagar och hur du vill ha det ändrat.
- Skriv ditt namn, personnummer eller födelsedatum, postadress och telefonnummer.
- Underteckna brevet med ditt namn. Om du har ett offentligt biträde eller någon annan som hjälper dig att överklaga kan den personen underteckna brevet. Han eller hon ska i så fall skicka med en fullmakt.
- Skicka överklagandet till Migrationsverket, Asylprövningsenhet 2 Malmö, Box 3147, 200 22 Malmö.

Vad händer med överklagandet?

Migrationsverket kontrollerar först om överklagandet har kommit in i tid. Sedan kontrollerar vi om vi har fattat rätt beslut eller om vi ska ändra det så som du vill. Även om vi ändrar beslutet lämnar vi över ärendet till domstolen, Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen, som prövar ärendet.

Om du har frågor

När migrationsdomstolen har tagit emot ditt överklagande ska du vända dig dit med frågor som rör överklagandet.

Bilaga
Utdrag ur utlänningslagen (2005:716)**Aktuella lagparagrafer**

Här finns de lagparagrafer som är aktuella i ditt ärende.

Källa: Riksdagen.se/?../Svensk författningssamling
Ändrad: t.o.m. SFS 2019:486
Datum: 2019-08-08

Observera att det här dokumentet innehåller urklipp ur författningstexterna och att det kan finnas nyare uppdateringar av lagen.

1 kap.

10 § I fall som rör ett barn skall särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver. //

4 kap.

1 § Med flykting avses i denna lag en utlänning som

- befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och

- inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd.

Första stycket gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen riskerar att utsättas för förföljelse eller om utlänningen riskerar att utsättas för förföljelse från enskilda och inte kan antas bli erbjuden ett effektivt skydd som inte är av tillfällig natur. Vid bedömningen av om skydd erbjuds beaktas endast skydd som ges av staten eller av parter eller organisationer som kontrollerar hela eller en betydande del av statens territorium.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 b § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som flykting. Lag (2014:1400).

2 § Med alternativt skyddsbehövande avses i denna lag en utlänning som i andra fall än som avses i 1 § befinner sig utanför det land som utlänningen

är medborgare i, därför att

1. det finns grundad anledning att anta att utlänningen vid ett återvändande till hemlandet skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller som civilperson löpa en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt, och
2. utlänningen inte kan, eller på grund av sådan risk som avses i 1 inte vill, begagna sig av hemlandets skydd.

Första stycket gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen löper sådan risk som avses där eller om utlänningen löper sådan risk genom handlingar från enskilda och inte kan antas bli erbjuden ett effektivt skydd som inte är av tillfällig natur. Vid bedömningen av om skydd erbjuds beaktas endast skydd som ges av staten eller av parter eller organisationer som kontrollerar hela eller en betydande del av statens territorium.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 c § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande. Lag (2014:1400).

3 § En utlänning, som med åberopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara flykting (flyktingstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 1 § och inte är utesluten från att anses som flykting enligt 2 b §.

En utlänning får dock vägras flyktingstatusförklaring om han eller hon

1. genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom eller henne stanna i Sverige, eller
 2. har bedrivit verksamhet som inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att han eller hon skulle fortsätta verksamheten här.
- Lag (2009:1542).

3 a § En utlänning, som med åberopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara alternativt skyddsbehövande (alternativ skyddsstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 2 § och inte är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande enligt 2 c §.

Av 3 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige framgår att andra stycket inte gäller under perioden 20 juli 2016-19 juli 2021. Lag (2019:486).

4 § För en flykting eller statslös får utfärdas en särskild passhandling för resor utanför Sverige (resedokument). Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om resedokument.

5 kap.

6 § Om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation finns sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen ska utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet särskilt beaktas. För barn får uppehållstillstånd enligt första stycket beviljas om omständigheterna är särskilt ömmande .

Under perioden 20 juli 2016-19 juli 2021 gäller de avvikelser från första och andra styckena som framgår av 11 och 12 §§ lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. Lag (2019:486).

11 § Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd får beviljas om det finns ett hinder, som inte är bestående, mot att ett avvisnings- eller utvisningsbeslut verkställs.

I 16 a och 16 b §§ lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige finns bestämmelser om uppehållstillståndets längd som gäller under perioden 1 juni 2017-19 juli 2021 för barn som beviljas uppehållstillstånd för att det saknas ett ordnat mottagande i hemlandet. Lag (2019:486).

8 kap.

6 § En utlänning som inte är EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare och som inte avvisas enligt 2 § 1 eller 2 får utvisas ur Sverige om han eller hon uppehåller sig här men saknar pass eller de tillstånd som krävs för att få uppehålla sig i landet. Lag (2014:198).

20 § I ett beslut om avvisning eller utvisning som meddelas av Migrationsverket, en migrationsdomstol eller Migrationsöverdomstolen ska det anges vilket land utlänningen ska avvisas eller utvisas till. Om det finns särskilda skäl, får mer än ett land anges i beslutet.

Ett beslut av en myndighet som avses i första stycket som rör avvisning eller utvisning ska innehålla de anvisningar om verkställigheten som omständigheterna i det enskilda fallet kan ge anledning till. Lag (2014:198).

21 § Ett beslut om avvisning eller utvisning ska innehålla en tidsfrist inom vilken utlänningen frivilligt ska lämna landet i enlighet med beslutet

(tidsfrist för frivillig avresa). Tidsfristen ska bestämmas till två veckor om utlänningen avvisas och till fyra veckor om utlänningen utvisas. Om det finns särskilda skäl får en längre tidsfrist bestämmas.

En tidsfrist för frivillig avresa ska dock inte meddelas, om

1. det finns risk för att utlänningen avviker,
2. utlänningen utgör en risk för allmän ordning och säkerhet,
3. utlänningen genom ett avvisningsbeslut nekas att resa in i landet,
4. utlänningen hejdas i samband med att han eller hon olagligen passerar en yttre gräns och då avvisas, eller
5. utlänningen avvisas av Migrationsverket med omedelbar verkställighet.

För EES-medborgare och deras familjemedlemmar gäller i stället för första stycket 12 kap. 15 § tredje stycket. Lag (2017:22).

23 § Finns det inte förutsättningar att meddela en tidsfrist för frivillig avresa enligt 21 §, ska Polismyndighetens beslut om avvisning och Migrationsverkets beslut om avvisning eller utvisning förenas med ett återreseförbud, om inte särskilda skäl hänförliga till utlänningens personliga förhållanden talar mot att ett sådant förbud meddelas. Ett beslut om avvisning varigenom en utlänning nekas att resa in i landet ska dock inte förenas med ett återreseförbud.

Ett beslut om avvisning eller utvisning som avser en EES-medborgare eller en familjemedlem till en EES-medborgare eller som avser en utlänning som beviljats uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 §, får förenas med ett återreseförbud endast om beslutet har meddelats av hänsyn till allmän ordning och säkerhet. Lag (2014:655).

12 kap.

15 a § Om en utlänning inte har lämnat landet i enlighet med beslutet om avvisning eller utvisning när en tidsfrist för frivillig avresa löpt ut ska den myndighet som meddelat tidsfristen meddela ett återreseförbud. Återreseförbudet ska bestämmas till ett år.

Ett återreseförbud enligt första stycket får dock inte meddelas om beslutet om avvisning eller utvisning inte får verkställas på grund av ett beslut om inhibition, en ansökan om uppehållstillstånd eller en ansökan om ny prövning eller om särskilda skäl talar mot att ett sådant förbud meddelas. Lag (2017:22).

Utdrag ur lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige

Källa: Riksdagen.se/?../Svensk författningssamling

Ändrad: t.o.m. SFS 2019:481
Datum: 2019-08-07

11 § Uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716) får endast beviljas om det skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande att avvisa eller utvisa utlänningen.

17 §

En arbetsgivare som anställer en utlänning som har beviljats ett uppehållstillstånd som har tidsbegränsats enligt 5, 12, 15, 16 a eller 16 b §, eller en utlänning som har beviljats ett uppehållstillstånd enligt någon av 16 c-16 i §§, ska senast månaden efter den kalendermånad då anställningen påbörjades underrätta Skatteverket om anställningen.

En utlänning som har haft ett uppehållstillstånd som har tidsbegränsats enligt 5, 12, 15, 16 a eller 16 b § eller ett uppehållstillstånd som har beviljats enligt någon av 16 c-16 i §§ ska, såvida inte något annat följer av 17 a §, när tiden för det tillståndet har löpt ut, beviljas ett permanent uppehållstillstånd, om han eller hon har en anställning som har anmälts enligt första stycket och som gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig och lönen, försäkringsskyddet och övriga anställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Detsamma ska gälla för en utlänning som kan försörja sig genom inkomster från näringsverksamhet.

Uppehållstillstånd enligt andra stycket får beviljas en utlänning som inte har fyllt 25 år endast om han eller hon har fullföljt en

- a) gymnasieutbildning eller motsvarande,
- b) yrkesinriktad utbildning som syftar till att underlätta etablering på arbetsmarknaden och som ges inom ramen för ett introduktionsprogram i gymnasieskolan, eller
- c) sammanhållen yrkesutbildning inom den kommunala vuxenutbildningen eller den särskilda utbildningen för vuxna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om försörjningsförmåga och om underrättelse till Skatteverket. Lag (2018:756).

Asylprövningsenhet 2 Malmö
Charlotta Zander

Beslut
2020-09-25

Beteckning
12317320

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I MALMÖ
Avdelning 4

INKOM: 2020-11-10
MÅLNR: UM 38264-20
AKTBIL: 10

Ärende om uppehållstillstånd m.m.

Sökande

C, född 200x, kvinna, medborgare i Okänt

Adress:

Offentligt biträde: Fuks, Robert, Er Juristbyrå, Fridhemsvägen 2, 21774 Malmö

Beslut

Migrationsverket beslutar att

- avslå ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd
- avslå ansökan om flyktingstatusförklaring
- avslå ansökan om alternativ skyddsstatusförklaring
- utvisa C ur landet med stöd i bestämmelserna i 8 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716)
- utvisningen ska ske genom att C reser till Armenien eller Georgien. Om hon kan visa att något annat land kan ta emot henne, får hon i stället resa dit
- förbjuda C att återvända till Sverige under fyra år, med stöd av 8 kap. 23 § utlänningslagen. (Återreseförbudet börjar gälla när C har lämnat medlemsstaternas territorium).

Information

Migrationsverket avser att fatta ett separat beslut gällande ersättningen till det offentliga biträdet Robert Fuks.

Migrationsverket

Asylprövningsenhet 2 Malmö

Besöksadress Agnesfridsvägen 111 Postadress Box 3147 SE-20022 Malmö

Telefon 0771-235 235 Telefax 0104855707

E-post via: www.migrationsverket.se/e-post Hemsida www.migrationsverket.se Organisationsnr 202100-2163

Dokumentid: 91572643

Beteckning
12317320

Terése Nilsson
Beslutsfattare

Charlotta Zander
Föredragande

Underskrivet original förvaras hos Migrationsverket.

Kopia till

C, Huvudmottagare
Mottagningsenhet 1 Malmö
Noa, U-Boken
Robert Fuks

Bakgrund och Cs nuvarande ansökan

C sökte asyl första gången den 18 januari 2013. I landet fanns då redan Cs föräldrar och hennes två bröder, vilka hade lagakraftvunna utvisningsbeslut. Migrationsverket beslutade den 24 januari 2014 att utvisa även C. Beslutet överklagades till migrationsdomstolen och Migrationsöverdomstolen, som dock båda avlog hennes överklagan. Beslutet vann laga kraft den 17 december 2014. Migrationsverket överlämnade därefter hennes ärende om verkställighet till Polismyndigheten och beslutade att meddela henne ett återreseförbud.

C begärde härefter att Migrationsverket skulle avbryta verkställighet av hennes utvisningsbeslut på grund av att hon bl.a. har ett tillstånd som gränsar till apatiskt tillstånd och att det fanns risk att hon skulle utveckla uppgivenhetssyndrom. Migrationsverket beslutade dock den 9 december 2015 att inte bevilja uppehållstillstånd enligt 12 kap 18 § utlänningslagen eller avbryta verkställigheten.

C begärde återigen den 12 juli 2016 att Migrationsverket skulle avbryta verkställighet av hennes utvisningsbeslut på grund av att hon drabbats av uppgivenhetssyndrom. Migrationsverket beslutade den 22 december 2016 att bevilja henne ett tretton månader långt uppehållstillstånd med stöd av 12 kap 18 § utlänningslagen jämte 15 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (tillfälliga lagen).

I samband med att Cs tillstånd löpte ut begärde hon återigen att verkställighet skulle avbrytas och hennes uppehållstillstånd förlängas. Migrationsverket beviljade henne därefter uppehållstillstånd för tiden 6 april 2018 - 5 maj 2019 med stöd av 12 kap 18 § utlänningslagen jämte 15 § tillfälliga lagen.

Cs utvisningsbeslut preskriberades därefter den 17 december 2018. Hon ansökte om asyl på nytt den 3 april 2019. Migrationsverket prövar därför hennes rätt till uppehållstillstånd som flykting eller alternativt skyddsbehövande. Vi prövar även om det finns synnerligen ömmande omständigheter som medför att det skulle strida mot Sveriges internationella åtaganden att neka henne uppehållstillstånd.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Det här beslutet grundas på bestämmelserna i utlänningslagen (2005:716) och lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. De paragrafer som är relevanta finns i en bilaga till det här beslutet.

Bestämmelser om internationellt skydd finns även i internationell rätt och i EU-rättslig reglering. Mer information om bestämmelserna finns på

Migrationsverkets webbplats, www.migrationsverket.se.

Preskription av tidigare utvisningsbeslut

C har sedan tidigare ett utvisningsbeslut som fastställts i domstol. Cs utvisningsbeslut gäller inte längre – det har preskriberats – eftersom det inte kunde verkställas inom fyra år.

En person som aktivt försökt att återvända, det vill säga medverkat till att avvisnings- eller utvisningsbeslutet verkställs, kan få uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen när beslutet inte längre gäller. Det framgår av avgöranden från Migrationsöverdomstolen (MIG 2007:46 och MIG 2009:13). Ett uppehållstillstånd på grund av preskription med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen kan dock endast beviljas om det skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande. Migrationsverket gör därför prövningen om uppehållstillstånd på grund av preskription ska beviljas i samband med bedömningen av om det föreligger synnerligen ömmande omständigheter och om det skulle strida mot Sveriges konventionsåtagande att neka uppehållstillstånd.

Bevisning i ärendet

Bevisning i ärendet är den sökandes berättelse. Handlingar, även i digital form, och information om sökandes hemland är andra exempel på bevisning.

C har inte själv hörts i ärendet på grund av hennes hälsotillstånd.

Till stöd för Cs ansökan har hennes föräldrar istället berättat sammanfattningsvis följande:

Familjen kommer från provinsen Al Hasaka i Syrien. De är statslösa kurder och yezidier. De saknar därför identitetshandlingar. Cs hälsotillstånd är oförändrat. Cs mor, B, har tillagt att det finns en risk att C skadas av personerna som dödade Cs farfar om hon skulle resa till Syrien. B uppger att hon inte vet vad som skulle hända dem om familjen reste till Armenien eller Georgien

Via sitt offentliga biträde har C anfört att hennes behov av skydd ska prövas i förhållande till Syrien och att tidigare hotbild alltjämt kvarstår. Vidare föreligger ett bestående verkställighetshinder på grund av Cs hälsotillstånd.

Till stöd för Cs ansökan har följande lämnats in:

- läkarintyg, daterat 27 september 2019
- läkarintyg, daterat 7 juli 2020
- journalkopior, inkomna 10 oktober 2019.

Migrationsverket har tillfört ärendet följande underlag:

- sjukvårdsförfrågan BMA 13858, daterad 7 augusti 2020
- sjukvårdsförfrågan BMA 13859, daterad 31 juli 2020.

Följande landinformation har legat till grund för det här beslutet:

- International Organization for Migration. IOM, Tyskland. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge. BAMF, *Georgia - Country Fact Sheet 2016*, 2016-01-01, Lifos dokumentnummer 38874, s. 1-2, 4-5.
- UD, *Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Georgien: situationen per den 31 december 2017*, 2018-06-28, Lifos dokumentnummer 41664, s. 11.
- Tyskland. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge. BAMF, *Armenia - Country Fact Sheet 2017*, 2017-08-22, Lifos dokumentnummer 40917, s. 1-8.

Migrationsverkets bedömning

Bedömning av identitetsuppgifter

För att C ska kunna få uppehållstillstånd i Sverige behöver Migrationsverket veta vem hon är och var hon kommer ifrån. Det betyder att hon är skyldig att göra sin identitet sannolik genom att lämna in identitetshandlingar eller genom att lämna tillförlitliga och trovärdiga uppgifter.

Migrationsverket har i beslut den 24 januari 2014 bedömt att C inte har gjort sin identitet sannolik eller gjort sannolikt att hon har haft sin hemvist i Syrien. Utifrån vad som framgått i hennes föräldrars ärende prövade Migrationsverket därför hennes behov av skydd mot Armenien och Georgien. Migrationsdomstolen instämde i Migrationsverkets bedömning.

C har inte kunnat höras i nu aktuellt ärende. Det har inte framkommit några identitetshandlingar eller ytterligare uppgifter. Migrationsverket bedömer att det inte har framkommit något skäl att frångå de bedömningar som gjorts tidigare. Migrationsverket anser således att C inte har gjort sin identitet eller hemvist sannolik. Hennes behov av skydd ska därför prövas mot Armenien och Georgien.

Bedömning av rätt till skydd

Migrationsverket prövar om C riskerar övergrepp i Armenien eller Georgien som ger henne rätt till skydd som flykting eller alternativt skyddsbehövande. Vid prövningen utgår vi från Cs föräldrars uppgifter och från övrig bevisning. Eftersom det inte har gjorts sannolikt att C är medborgare i Syrien kommer Migrationsverket inte pröva vad som har åberopats om förhållandena i Syrien.

Bedömning av rätt till skydd som flykting eller alternativt skyddsbehövande

Bestämmelserna om vem som är flykting och alternativt skyddsbehövande finns i 4 kap. 1-2 §§ utlänningslagen.

Cs föräldrar har uppgett att familjen är kurder och yezidier. Det

har inte framkommit några omständigheter som talar för att C skulle vara utsatt för förföljelse på grund av detta vid ett återvändande till Armenien eller Georgien. Det har inte heller framkommit något som tyder på att hon vid ett återvändande till Armenien eller Georgien skulle vara utsatt för förföljelse på någon annan grund eller att hon riskerar att allvarligt skadas på grund av dödsstraff, kroppsstraff, tortyr eller annan förnedrande behandling eller bestraffning.

C är därför inte flykting eller alternativt skyddsbehövande och kan inte få uppehållstillstånd på den grunden. Hon kan inte heller få flyktingstatusförklaring eller alternativ skyddsstatusförklaring.

Bedömning av synnerligen ömmande omständigheter m.m. och om det skulle strida mot Sveriges internationella åtaganden att neka uppehållstillstånd

Eftersom C inte är flykting eller alternativt skyddsbehövande tar vi ställning till om hon kan få uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter. För barn räcker det att omständigheterna är särskilt ömmande. Det är en sammantagen bedömning av hennes personliga omständigheter, särskilt hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situationen i hemlandet, som avgör om det finns synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter. Migrationsverket bedömer även om uppehållstillstånd ska beviljas på grund av preskription eller på grund av ett varaktigt verkställighetshinder. För att hon ska kunna beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter krävs även att det strider mot ett svenskt konventionsåtagande att utvisa henne. Bestämmelserna finns i 5 kap. 6 § utlänningslagen och i 11 § lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige.

Preskription av tidigare utvisningsbeslut

Cs beslut vann laga kraft den 17 december 2014.

Migrationsverket har bedömt att C och hennes föräldrar inte avsåg att medverka till att verkställa Cs utvisningsbeslut, och har därför den 25 mars 2015 överlämnat ärendet om verkställighet till Polismyndigheten. Migrationsverket beslutade även att meddela C ett återreseförbud. Det har i nu aktuellt ärende inte framkommit att Cs föräldrar har gjort några ansträngningar för att medverka till att verkställa Cs utvisningsbeslut.

Migrationsverket bedömer att C och hennes föräldrar inte har medverkat till att verkställa Cs tidigare beslut om utvisning. C kan därför inte få uppehållstillstånd på grund av att hennes beslut om utvisning upphört att gälla.

Hälsa och verkställighetshinder

Cs föräldrar har uppgett att hon har ett mycket dåligt hälsotillstånd, vilket gör att hon måste stanna i Sverige för att hon ska kunna

få vård. Till stöd för uppgifterna har de lämnat in två läkarintyg från Stela Mitkova Dimitrova, barnpsykiatriker vid Barn- och ungdomspsykiatrisk mottagning Västervik, ett daterade 27 september 2019 och ett uppdaterat den 7 juli 2020. Cs föräldrar har även lämnat in journalanteckningar från Region Kalmar län gjorda mellan 21 april 2015 och 27 september 2019, vilka enligt vad som anges i läkarintyget utgjort underlag för intygen.

I läkarintyget daterat 7 juli 2020 anges sammanfattningsvis följande. C har fått diagnoserna uppgivenhetsyndrom (F32.3A) och problem som har samband med flyktingskap och asylsökande (Z65.8A). Hon har kontakt med Barn- och ungdomspsykiatrin sedan april 2015. Hennes tillstånd försämrades under år 2016 och hon blev helt sängliggande samt en näringssond sattes in. Hennes tillstånd förbättrades något under år 2017 i samband med att hon fick ett tillfälligt uppehållstillstånd, men försämrades igen i samband med att föräldrarnas uppehållstillstånd slutade att gälla. Hennes tillstånd bedöms vara livshotande med hänsyn till att hon behöver sondmatning och vård för trycksår. Hon anges även behöva hjälp med hygien, massage och en personlig assistent. Vidare anges föräldrar behöva vägledning. Prognosen för behandlingen bedöms vara osäker och det är oklart om vården leder till någon varaktig förbättring. Det framhålls vidare att medicinering har visat sig ha mindre effekt i liknande situationer och att det barnet behöver för ett tillfrisknande är kärlek, trygghet, tillgång till skola, social stimulans, tillgång till vård och att det kan ge hopp om att det kan bli bättre.

Av förarbetena (prop. 2004/05:170) till bestämmelsen framgår följande. "Begreppet hälsotillstånd tillåter beaktande av hela hälsoskalan – graden av friskhet eller sjukdom samt funktionsförmågan. Eftersom det är en samlad bedömning som skall göras i det enskilda fallet, går det inte att isolerat fastlägga när ett visst hälsotillstånd skall leda till uppehållstillstånd. Ett skäl för uppehållstillstånd kan vara att utlänningen har en livshotande fysisk eller psykiskt sjukdom eller lider av ett synnerligen allvarligt funktionshinder. Det skall då beaktas om det är rimligt att vården ges i Sverige. För det första måste det vägas in om vård över huvud taget kan ges i Sverige i det enskilda fallet. Vården måste också förväntas leda till en påtaglig och varaktig förbättring av utlänningens hälsotillstånd, alternativt vara livsnödvändig. För att det skall vara rimligt att Sverige skall erbjuda vård i det enskilda fallet måste även vägas in om utlänningen kan få adekvat vård i hemlandet eller annat land som utlänningen kan sändas till."

Migrationsverket gör följande bedömning av Cs hälsotillstånd. När C anlände till Sverige hade hon, såvitt var känt, inte några allvarligare hälsoproblem. I samband med att Migrationsverket fattade ett utvisningsbeslut insjuknade C i ett tillstånd som sedermera diagnostiserade som uppgivenhetsyndrom och problem som har samband med flyktingskap och asylsökande. Av de läkarintyg som getts in i ärendet framgår att det inte går att bedöma om vården av C kommer att

leda till en förbättring av hennes hälsotillstånd. Hon har vårdats under flera år utan att hennes hälsotillstånd har förbättrats nämnvärt. Verket bedömer att det inte finns något som tyder på att vården leder till en påtaglig och varaktig förbättring av hennes hälsotillstånd. Hennes tillstånd bedöms enligt legitimerad barnpsykiatriker vara livshotande, eftersom hon behöver sondmatas och omvårdnad för trycksår. Migrationsverket bedömer att det utifrån ingivet läkarintyg från anses ha gjorts sannolikt att tillståndet är livshotande.

Nästa fråga Migrationsverket ska bedöma är om vården finns att tillgå i Cs hemland. Migrationsverket har inhämtat sjukvårdsinformation gällande Armenien som visar att det finns adekvat sjukvård såsom sondmatning, barnpsykiatri, dietist, fysioterapeut med inriktning barn, hemsjukvård av sjuksköterska, gastroenterologi, dermatolog samt tillgång till blodprover och rullstol (Sjukvårdsförfrågan BMA 13858). Motsvarande vård finns även att tillgå i Georgien (Sjukvårdsförfrågan BMA 13859). Vidare noterar Migrationsverket att det av landinformation framgår att vården är avgiftsfri i både Armenien och Georgien. Det finns även ett socialt skyddsnät och tillgång till personliga assistenter, jfr Lifos 38874, 41664 och 40917. Migrationsverket bedömer att adekvat vård för C finns att tillgå i både Armenien och Georgien. Migrationsverket bedömer att det inte framkommit att Cs hälsotillstånd utgör ett praktiskt hinder att verkställa henne till Armenien eller Georgien. Det föreligger därför inte särskilt ömmande omständigheter på grund av hennes hälsa eller på grund av praktiska verkställighetshinder.

Anpassning till Sverige och situationen vid ett återvändande

Vad gäller Cs anpassning till Sverige och situation vid ett återvändande till Armenien eller Georgien gör Migrationsverket följande bedömning. C har enligt ingivna läkarintyg varit i ett sängliggande tillstånd sedan början av 2016. Hon går inte i skolan och det ha inte framkommit att hon har kontakt med någon annan än sin familj, vården och en kontaktperson som utsetts av socialtjänsten. C är enligt vad som framgått beroende av sina föräldrar och hon kan vid ett återvändande förväntas fortsätta bo tillsammans med dem. Migrationsverket bedömer att hennes anknytning till det svenska samhället därför är svag. Det varken föreligger särskilt ömmande omständigheter utifrån den anpassning hon fått till Sverige eller på grund av situationen vid ett återvändande till hemlandet. Migrationsverket bedömer vidare att det är i enlighet med hennes bästa att återvända till sitt hemland tillsammans med sin familj.

Sammantagen bedömning

Vid en sammantagen bedömning av samtliga omständigheter bedömer Migrationsverket att det inte föreligger särskilt ömmande omständigheter i Cs ärende. Det saknas därför skäl att närmare pröva om det strider mot ett svenskt konventionsåtagande att utvisa henne.

Utvisning

Migrationsverket har prövat Cs ansökan och kommit fram till att hon inte har rätt till uppehållstillstånd i Sverige. Eftersom hon inte har rätt till uppehållstillstånd beslutar Migrationsverket att utvisa henne.

Bestämmelser om utvisning finns i 8 kap. 6 § utlänningslagen.

Återvändande

Cs beslut om utvisning ska verkställas genom att hon reser till det land som vi anger. Det framgår av 8 kap. 20 § utlänningslagen. C ska återvända till Armenien eller Georgien, eller till något annat land om hon kan visa att det landet tar emot henne.

Tidsfrist för att frivilligt lämna Sverige

Den som får ett beslut om avvisning eller utvisning får ingen tidsfrist för frivillig avresa om det, bland annat, finns risk för att personen avviker. Bestämmelserna om tidsfrist finns i 8 kap. 21 § utlänningslagen. Av 1 kap. 15 § utlänningslagen framgår vilka skäl Migrationsverket ska beakta vid bedömningen av om det föreligger en avvikanderisk.

Migrationsverket och Migrationsdomstolen har tidigare bedömt att Cs föräldrar har lämnat felaktiga uppgifter om sin identitet och Cs identitet. Migrationsverket bedömer att Cs föräldrar inte heller nu har medverkat till att klarlägga hennes identitet och därigenom försvårat prövningen av hennes ansökan om uppehållstillstånd. Migrationsverket bedömer att det står klart att Cs föräldrar medvetet har lämnat oriktiga uppgifter och undanhållit väsentlig information om hennes hemvist.

Migrationsverket har även meddelat C ett återreseförbud på grund av att hon och hennes föräldrar inte har medverkat till att verkställa hennes tidigare beslut om utvisning. Vidare har Migrationsverket, i samband med Cs föräldrars nu aktuella asylansökan, bedömt att det finns en avvikanderisk gällande Cs föräldrar och meddelat dem ett återreseförbud.

Migrationsverket bedömer, utifrån ovan, att det finns en risk att C avviker. Hon får därför inte någon tidsfrist för att frivilligt lämna landet.

Förbud mot att återvända till Sverige

Den som inte får någon tidsfrist för att frivilligt lämna landet förbjuds att återvända till Sverige under en viss tid, om det inte finns särskilda skäl. Bestämmelserna om återreseförbud finns i 8 kap. 23 § utlänningslagen.

C har inte särskilda skäl och får därför förbud mot att återvända till Sverige utan tillstånd från Migrationsverket. Migrationsverket bedömer att C i likhet med sina föräldrar ska få ett återreseförbud om fyra år.

Återreseförbudet medför också att C registreras på en spärlista i Schengens informationssystem (SIS) och inte heller får resa in i andra Schengenstater så länge förbudet gäller.

C kan överklaga beslutet

Om C vill överklaga beslutet framgår det av sista sidan hur hon ska göra.

Bilaga

- utdrag ur utlänningslagen (2005:716)
- utdrag ur lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige

Att överklaga beslutet

Du kan överklaga beslutet på egen hand, med hjälp av ditt offentliga biträde eller någon annan. Överklagandet ska vara skriftligt och skickas till Migrationsverket. Det måste ha kommit in till Migrationsverket inom tre veckor från den dag då du fick ta del av beslutet.

Så här gör du

- Skriv vilket beslut du överklagar och hur du vill ha det ändrat.
- Skriv ditt namn, personnummer eller födelsedatum, postadress och telefonnummer.
- Underteckna brevet med ditt namn. Om du har ett offentligt biträde eller någon annan som hjälper dig att överklaga kan den personen underteckna brevet. Han eller hon ska i så fall skicka med en fullmakt.
- Skicka överklagandet till Migrationsverket, Asylprövningsenhet 2 Malmö, Box 3147, 200 22 Malmö.

Vad händer med överklagandet?

Migrationsverket kontrollerar först om överklagandet har kommit in i tid. Sedan kontrollerar vi om vi har fattat rätt beslut eller om vi ska ändra det så som du vill. Även om vi ändrar beslutet lämnar vi över ärendet till domstolen, Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen, som prövar ärendet.

Om du har frågor

När migrationsdomstolen har tagit emot ditt överklagande ska du vända dig dit med frågor som rör överklagandet.

Bilaga
Utdrag ur utlänningslagen (2005:716)**Aktuella lagparagrafer**

Här finns de lagparagrafer som är aktuella i ditt ärende.

Källa: Riksdagen.se/?../Svensk författningssamling
Ändrad: t.o.m. SFS 2019:486
Datum: 2019-08-08

Observera att det här dokumentet innehåller urklipp ur författningstexterna och att det kan finnas nyare uppdateringar av lagen.

1 kap.

10 § I fall som rör ett barn skall särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver.

4 kap.

1 § Med flykting avses i denna lag en utlänning som

- befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och

- inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd.

Första stycket gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen riskerar att utsättas för förföljelse eller om utlänningen riskerar att utsättas för förföljelse från enskilda och inte kan antas bli erbjuden ett effektivt skydd som inte är av tillfällig natur. Vid bedömningen av om skydd erbjuds beaktas endast skydd som ges av staten eller av parter eller organisationer som kontrollerar hela eller en betydande del av statens territorium.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 b § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som flykting. Lag (2014:1400).

2 § Med alternativt skyddsbehövande avses i denna lag en utlänning som i andra fall än som avses i 1 § befinner sig utanför det land som utlänningen

är medborgare i, därför att

1. det finns grundad anledning att anta att utlänningen vid ett återvändande till hemlandet skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller som civilperson löpa en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt, och
2. utlänningen inte kan, eller på grund av sådan risk som avses i 1 inte vill, begagna sig av hemlandets skydd.

Första stycket gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen löper sådan risk som avses där eller om utlänningen löper sådan risk genom handlingar från enskilda och inte kan antas bli erbjuden ett effektivt skydd som inte är av tillfällig natur. Vid bedömningen av om skydd erbjuds beaktas endast skydd som ges av staten eller av parter eller organisationer som kontrollerar hela eller en betydande del av statens territorium.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 c § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande. Lag (2014:1400).

3 § En utlänning, som med återopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara flykting (flyktingstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 1 § och inte är utesluten från att anses som flykting enligt 2 b §.

En utlänning får dock vägras flyktingstatusförklaring om han eller hon

1. genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom eller henne stanna i Sverige, eller
 2. har bedrivit verksamhet som inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att han eller hon skulle fortsätta verksamheten här.
- Lag (2009:1542).

3 a § En utlänning, som med återopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara alternativt skyddsbehövande (alternativ skyddsstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 2 § och inte är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande enligt 2 c §.

Av 3 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige framgår att andra stycket inte gäller under perioden 20 juli 2016-19 juli 2021. Lag (2019:486).

4 § För en flykting eller statslös får utfärdas en särskild passhandling för resor utanför Sverige (resedokument). Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om resedokument.

5 kap.

6 § Om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation finns sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen ska utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet särskilt beaktas. För barn får uppehållstillstånd enligt första stycket beviljas om omständigheterna är särskilt ömmande .

Under perioden 20 juli 2016-19 juli 2021 gäller de avvikelser från första och andra styckena som framgår av 11 och 12 §§ lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. Lag (2019:486).

11 § Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd får beviljas om det finns ett hinder, som inte är bestående, mot att ett avvisnings- eller utvisningsbeslut verkställs.

I 16 a och 16 b §§ lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige finns bestämmelser om uppehållstillståndets längd som gäller under perioden 1 juni 2017-19 juli 2021 för barn som beviljas uppehållstillstånd för att det saknas ett ordnat mottagande i hemlandet. Lag (2019:486).

8 kap.

6 § En utlänning som inte är EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare och som inte avvisas enligt 2 § 1 eller 2 får utvisas ur Sverige om han eller hon uppehåller sig här men saknar pass eller de tillstånd som krävs för att få uppehålla sig i landet. Lag (2014:198).

20 § I ett beslut om avvisning eller utvisning som meddelas av Migrationsverket, en migrationsdomstol eller Migrationsöverdomstolen ska det anges vilket land utlänningen ska avvisas eller utvisas till. Om det finns särskilda skäl, får mer än ett land anges i beslutet.

Ett beslut av en myndighet som avses i första stycket som rör avvisning eller utvisning ska innehålla de anvisningar om verkställigheten som omständigheterna i det enskilda fallet kan ge anledning till. Lag (2014:198).

21 § Ett beslut om avvisning eller utvisning ska innehålla en tidsfrist inom vilken utlänningen frivilligt ska lämna landet i enlighet med beslutet

(tidsfrist för frivillig avresa). Tidsfristen ska bestämmas till två veckor om utlänningen avvisas och till fyra veckor om utlänningen utvisas. Om det finns särskilda skäl får en längre tidsfrist bestämmas.

En tidsfrist för frivillig avresa ska dock inte meddelas, om

1. det finns risk för att utlänningen avviker,
2. utlänningen utgör en risk för allmän ordning och säkerhet,
3. utlänningen genom ett avvisningsbeslut nekas att resa in i landet,
4. utlänningen hejdas i samband med att han eller hon olagligen passerar en yttre gräns och då avvisas, eller
5. utlänningen avvisas av Migrationsverket med omedelbar verkställighet.

För EES-medborgare och deras familjemedlemmar gäller i stället för första stycket 12 kap. 15 § tredje stycket. Lag (2017:22).

23 § Finns det inte förutsättningar att meddela en tidsfrist för frivillig avresa enligt 21 §, ska Polismyndighetens beslut om avvisning och Migrationsverkets beslut om avvisning eller utvisning förenas med ett återreseförbud, om inte särskilda skäl hänförliga till utlänningens personliga förhållanden talar mot att ett sådant förbud meddelas. Ett beslut om avvisning varigenom en utlänning nekas att resa in i landet ska dock inte förenas med ett återreseförbud.

Ett beslut om avvisning eller utvisning som avser en EES-medborgare eller en familjemedlem till en EES-medborgare eller som avser en utlänning som beviljats uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 §, får förenas med ett återreseförbud endast om beslutet har meddelats av hänsyn till allmän ordning och säkerhet. Lag (2014:655).

12 kap.

15 a § Om en utlänning inte har lämnat landet i enlighet med beslutet om avvisning eller utvisning när en tidsfrist för frivillig avresa löpt ut ska den myndighet som meddelat tidsfristen meddela ett återreseförbud. Återreseförbudet ska bestämmas till ett år.

Ett återreseförbud enligt första stycket får dock inte meddelas om beslutet om avvisning eller utvisning inte får verkställas på grund av ett beslut om inhibition, en ansökan om uppehållstillstånd eller en ansökan om ny prövning eller om särskilda skäl talar mot att ett sådant förbud meddelas. Lag (2017:22).

Utdrag ur lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige

Källa: Riksdagen.se/?../Svensk författningssamling

Ändrad: t.o.m. SFS 2019:481
Datum: 2019-08-07

11 § Uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716) får endast beviljas om det skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande att avvisa eller utvisa utlänningen.

Hur man överklagar

FR-04

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Om beslutet gäller förvar eller uppsikt finns ingen sista dag för ditt överklagande. Övriga beslut kan överklagas inom 3 veckor.

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För myndigheten räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv migrationsdomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att Migrationsöverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till migrationsdomstolen. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Migrationsdomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Migrationsöverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Migrationsöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Migrationsöverdomstolen

När målet kommer in till Migrationsöverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Migrationsöverdomstolen ger prövningsstillstånd i två olika fall.

- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Du behöver inte prövningstillstånd om beslutet gäller förvar och det är migrationsdomstolen som först har fattat beslutet, inte Migrationsverket.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet varför du anser att Migrationsöverdomstolen ska ge prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med migrationsdomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.